

hvorimod Ministeriet, naar den attraaede Sanction ikke kan meddeles, vil underrette Vedkommende om Aarsagerne hertil.

Den nye Paragraph, som indsættes her, bliver § 6:

For ligeledes at fremme Dyrettelsen af Laanekasser imellem danske Grundelere, be- myndiges Indenrigsministeriet til, ved at sanc- tionere saadanne Laanekassers Statuter, at indrømme dem de i nærværende Lovs § 2, Littr. a, c og d indeholdte Begunstigelser, naar de opfylde de i § 4, Littr. c, e, f, g og h fastsatte Betingelser, og indskrænke sig til, i det Høieste at udlåne i Eiendommene $\frac{2}{5}$ af det Beløb, hvortil de i Genhold til Slutningen af § 4 Littr. b ere taxerede.

ad § 7.

Denne Paragraph udgaaer, og istedetfor samme indsættes en ny § 7:

Skulde nogen Creditforening attraae anden eller større Begunstigelse end nærværende Lov hjemler Indenrigsministeriet at meddele, vil saadant kun være at opnaae ved en speciel Lov.

J. Blach. Bregendahl. C. N. David.

Ordfører.

J. Rasmussen. A. Tscherning.

Den omdeelte Liste over Vædringsforslag indeholdt Følgende:

ad § 2.

Forslag af Spandet:

b) foreslaaes at maatte udgaae.

ad § 4 a.

Forslag af C. A. Hansen:

Principaliter:

Alt, hvad der følger efter „1 Million Rbd.“ udgaaer.

Subsidiært:

Efter 1 Million Rbd. kommer Stykket til at lyde saaledes:

hvis Eiendomme ere beliggende indenfor en saadan Omkreds, at den fornødne Con- trol med Taxationernes Paalidelighed og det behørigte Tilsyn med Panterne uden stor Besvær kan føres af Bestyrelsen.

ad § 4 b.

Forslag af With:

Alt $\frac{2}{5}$ forandres til $\frac{3}{5}$.

ad § 4 c.

Forslag af Timm:

„Bantebreve“ forandres til „Gjældsfor- skrivninger.“

ad § 6.

Alt $\frac{2}{5}$ i 3die Linie f. n. forandres til $\frac{1}{2}$. Paragrapherne 1 og 2 med de til samme hørende Vædringsforslag sattes først under Discussion.

Ordføveren (David): Jeg troer, det er overflødigt nærmere at udvikle og begrunde Vigtigheden af saadanne Creditforeninger; jeg troer heller ikke, at man behøver at gøre opmærksom paa, hvorfor Bestræbelsen hos os efter at danne saadanne Creditforeninger, og de Forsøg, som have været gjorte i denne Retning i tidligere Tider, ikke have havt Fremgang her i Landet. Skylden herfor maa for endeel upaatvilelig søges hos Regjeringen, der har lagt saadanne Creditforeningers Stiftelse mange Vanskeligheder i Veien, fordi man ogsaa i dette Tilfælde oftere stræbte efter at opnaae det Allerbedste, end at lade sig nøie med Noget, som var godt; men Skylden laae vistnok ogsaa hos en ikke ringe Deel af Folket eller hos dem, der søgte at danne saadanne Creditforeninger, idet der dengang søvnedes den rette Samfunds- og Foreningsaand her i Landet, og idet man i enkelte Tilfælde maaffee altfor meget havde for Die, hvad der idetmindste tilsyneladende kunde være til den enkelte Forenings Nytte. Derimod troer jeg at burde gøre Dem opmærksom paa, hvori, efter min Anskuelse, den egentlige praktiske Vanskelighed ved den hele Sag ligger; den maa snarest søges deri, at medens det er af største Vigtighed, at saadanne Foreninger grundes paa en saa tryk og fast Basis, at de virkelig kunne tjene Crediten i den Grad til Støtte og Opbyggelse, som det er Hensigten med saadanne Foreningers Indstiftelse, er det ogsaa ikke mindre vigtigt, at det ikke søges opnaaet paa en saadan Maade, og gjøres saa vanskeligt, at en saadan Basis slet ikke kan vindes. Det er, som jeg tillod mig at sige, det praktiff Vanskelige ved Sagen ikke at søge altfor bebyrdende Garantier, og dog at gjøre Garan- tien saa solid, at disse Instituter virkelig kunne fortjene den Tillid, de maae have, naar de